

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Stalna služba u Ivanić-Gradu
Ivanić Grad, Športska 2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Velikoj Gorici, Stalna služba u Ivanić-Gradu, po sucu tog suda Nenadu Tudoru kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Siniše Sankovića iz Rečice Kriške, Kompatorska ulica 1A, OIB 87756683812, zastupanog po punomoćniku Nenadu Dianiću, odvjetniku u Ivanić-Gradu, protiv tuženika Margraf d.o.o. iz Križa, Širinec 79R, OIB 93544079508, zastupanog po direktoru Silviu Komperu, a on po punomoćniku Ivani Lončar, odvjetnici iz Zagreba, radi utvrđenja, nakon provedene javne glavne rasprave zaključene 30. lipnja 2026. u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, temeljem čl. 335 Zakona o parničnom postupku, 17. srpnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja, koji glasi:

„Utvrđuje se da odluka o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovanom skrivljenim ponašanjem radnika kojom se otkazuje ugovor o radu sklopljen na neodređeno vrijeme od 20. 09. 2021. godine, a koji ugovor je zaključen za obavljanje poslova radnog mjesta skladištara između tužitelja SINIŠA SANKOVIĆ iz Rečice Kriške, Kompatorska ulica ulica 1A, OIB 87756683812 i tuženika MARGRAF d.o.o. iz Križa, Širinec 79R, OIB 93544079508 koji je otkaz tuženik dao tužitelju odlukom o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovanom skrivljenim ponašanjem radnika od dana 07.07. 2025. godine nije zakonita i dopuštena, pa stoga radni odnos tužitelju nije prestao, te se ima smatrati da radni odnos tužitelja na radnom mjestu skladištara traje neprekinuto.

Nalaže se tuženiku MARGRAF d.o.o. iz Križa, Širinec 79R, OIB 93544079508 da u roku od 15 dana vrati tužitelja SINIŠU SANKOVIĆ iz Rečice Kriške, Kompatorska ulica ulica 1A, OIB 87756683812 na rad i to na poslove koje je obavljao do donošenja odluku o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovanom skrivljenim ponašanjem radnika od dana 07.07. 2025. godine i to na poslove radnog mjesta skladištara.

Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak ovog parničnog postupka zajedno sa zateznom kamatomu roku od 15 dana zajedno sa zateznom kamatom.“

II. Nalaže se tužitelju da u roku od 15 dana tuženiku naknaditi trošak postupka u iznosu od 1.125,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja ove presude 17. srpnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primjenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, tekuće od dana donošenja ove presude 17. srpnja 2026. do isplate, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1.1 Tužitelj Siniša Sanković podnio je u ovoj parnici tužbu protiv tuženika Margraf d.o.o. radi utvrđenja da nije dopuštena niti zakonita odluka o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovanom skrivljenim ponašanjem radnika, donesena 7. srpnja 2025. a kojom je otkazan ugovor o radu zaključen 20. rujna 2021. na neodređeno vrijeme između parničnih stranaka, na temelju kojeg je ugovora tužitelj bio zaposlen kod tuženika na radnom mjestu skladištara. Smatra da odluka o otkazu nije osnovana, a osim toga ima i neke formalne nedostatke. Tako tužitelj prigovara da odluka o otkazu nije sastavljena u Križu, jer u tom mjestu tuženik nema niti svoje sjedište niti poslovne prostorije, odluka nema pečat tuženika, pogrešno se navodi da se raskida ugovor o radu zaključen 30. rujna 2021. jer je taj ugovor stvarno zaključen 20. rujna 2021., zatim da odluke nema nikakvu pravu pouku, i na koncu, da tu odluku vrlo vjerojatno nije potpisao prokurist tuženika Luca Meneghello.

1.2 Dalje tužitelj u tužbi izričito osporava da bi počinio bilo kakvu povredu obveze iz radnog odnosa, da bi postupao protivno odredbama Zakona o radu, ili protivno odredbama internih akata tuženog trgovačkog društva. Tvrdi da je tuženik ugovor o radu otkazao očigledno zbog bolesti tužitelja, odnosno bolovanja koje je trajalo od 7. travnja 2025. do 18. lipnja 2025. i godišnjeg odmora kojeg je koristio nakon tog bolovanja. Ističe da je na bolovanju bio zbog problema sa žučnim i bubrežnim kamencima, da je bio hospitaliziran i operiran, da bi po povratku na posao bio izvrnut drskom i neprimjerenom ponašanju direktora proizvodnje Andreja Levaka koji mu je predbacivao zbog dugog odsustva sa radnog mjesta. Po povratku s bolovanja tužitelj je prijavio da trenutno još ne smije obavljati teške fizičke poslove, međutim direktor proizvodnje je „izmislio“ upozorenje na obveze iz radnog odnosa odnosno propuštanje košnje trave oko poslovne zgrade tuženika u veljači 2025. a tuženik ga je uputio na procjenu radne sposobnosti. U procjeni specijalistice medicine rada doktorice Almenke Balenović navedeno je kako tužitelj ne smije dizati niti nositi težak teret i nije sposoban za teški fizički rad. Smatra da zbog toga nije bio u stanju nositi trimer kosilicu trave niti obavljati košnju trave oko poslovne zgrade. Unatoč tome, tuženik je tužitelju otkazao ugovor o radu 7. srpnja 2025. čak i prije liječničkog pregleda tužitelja zakazanog za 8. srpnja 2025. pa je iz opisanog slijeda događaja vidljivo da se tuženik zapravo htio „riješiti“ tužitelja. Tužbenim zahtjevom tužitelj traži da sud deklaratornom presudom utvrdi da nije dopuštena niti zakonita odluka o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovanom skrivljenim ponašanjem radnika od 7. srpnja 2025., da se ima smatrati da radni odnos tužitelja niti nije prestao, i da se tuženiku naloži da vrati tužitelja na rad na njegovo radno mjesto skladištara. Tužitelj je potraživao i trošak postupka sa zakonskim zateznim kamatama.

2.1 U odgovoru na tužbu (list 19-25) tuženik je osporio osnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja. Navodi kako je sjedište tuženika u naselju Širinec, na adresi Širinec

79R, da je u ugovoru o radu tužitelja od 20. rujna 2021. jasno navedeno kako će tužitelj poslove svojeg radnog mjesta skladištara obavljati u Križu, naselje Širinec, te da činjenice što odluka o otkazu nema pečat tuženika i što je pogrešno naveden datum zaključenja ugovora o radu nemaju nikakvog (ovdje relevantnog) pravnog učinka. Suprotno formalnim prigovorima u tužbi, tuženik smatra kako sporna odluka o otkazu sadrži sve što propisuju odredbe čl. 120 Zakona o radu. Tvrdi kako je spornu odluku o otkazu potpisao prokurist tuženika Luca Meneghello, koji je za uručenje te odluke tužitelju ovlastio radnika Andreja Levaka. Dalje, u odgovoru na tužbu tuženik ističe kako je tužitelju otkazan ugovor o radu upravo zbog razloga navedenih u toj odluci, dakle zbog skrivljenog ponašanja koje se sastoji u tome što tužitelj nije izvršavao radne zadatke koje mu je dodijelio nadređeni radnik. Konkretno, tužitelj je uporno zanemarivao košnju trave u okolišu skladišta, što je izravno suprotno njegovim obvezama pobrojanim u ugovoru o radu od 20. rujna 2021. (list 5-7).

2.2 Tuženik zatim opširnije iznosi kronološki slijed događaja koji su prethodili donošenju odluke o otkazu ugovora o radu tužitelja, o čemu će još biti riječi, pa na ovome mjestu to nije potrebno dodatno prepričavati.

2.3 Zaključno, tuženik predlaže tužbeni zahtjev tužitelja presudom odbiti kao neosnovan, a tužitelja obvezati na naknadu troškova postupka sa zakonskom zateznom kamatom.

3 Sud je tijekom postupka izveo sve dokaze koje su stranke predložile. Analizom i ocjenom provedenih dokaza sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

4 Iz do sada navedenog, kao i iz isprava koje prileže spisu, proizlazi kako među strankama nije sporno da su parnične stranke (kronološkim redom) 20. rujna 2021. zaključile ugovor o radu na neodređeno vrijeme kojim je tužitelj zaposlen na radnom mjestu skladištara (list 5-7), da je tužitelju nadređeni Andrej Levak 3. veljače 2025. uputio tužitelju mail- poruku kojom ga podsjeća na obvezu košnje trave i grmlja u dvorištu i oko ograde, u skladu sa čl. 3 ugovora o radu (list 30), i da je od 7. travnja 2025. do 18. lipnja 2025. tužitelj bio na bolovanju (list 31-34). Dalje, među strankama nije sporno kako je tužitelju nadređeni Andrej Levak 1. srpnja 2025. ponovo tužitelju uputio mail-poruku kojom ga podsjeća na obvezu košnje trave i grmlja u dvorištu i oko ograde (list 35), a istoga dana tuženik je tužitelju još i izrekao upozorenje na obveze iz radnog odnosa (list 10, 36). I zatim najbitnije, tuženik je 7. srpnja 2025. donio odluku o redovitom otkazu ugovora o radu (list 11-12), koja je istoga dana uručena tužitelju (list 40). Tužitelj je 8. srpnja 2025. ishodio liječničku potvrdu specijalistice medicine rada dr Almenke Balenović (list 8), uvjerenje o zdravstvenoj sposobnosti od iste liječnice (list 9), i zatim 18. srpnja 2025. tuženiku podnio zahtjev za zaštitu prava (list 13-15).

5.1 Uvidom u ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 20. rujna 2021. (list 5-7) utvrđeno je da se tužitelj zaposlio kod tuženika na neodređeno vrijeme na radnom mjestu skladištara. Vezano uz ovu parnicu, treba izdvojiti da se u čl. 3 ugovora nabrajaju poslovi radnog mjesta tužitelja, među kojima „košnja trave u okolišu zgrade“, „zbrinjavanje smeća“, i „ostali poslovi po nalogu poslodavca“.

5.2 Uvidom u odluku o redovitom otkazu ugovora o radu od 7. srpnja 2025. (list 11-12) sud je utvrdio da je tuženik redovitim otkazom tužitelju otkazao ugovor o radu zbog skrivljenog ponašanja, i to opetovanog kršenja obveza iz radnog odnosa neizvršavanjem dodijeljenih radnih zadataka. U obrazloženju se navodi kako je nadređena osoba 3. veljače 2025. putem elektroničke pošte (list 30) tužitelju naložila da pravovremeno kosi prostor oko poslovne zgrade, kako taj prostor ne bi pretjerano zarastao u korov i tako postao teško dostupan i neupotrebljiv. Dalje se navodi da je taj

radni zadatak tužitelj odbio izvršiti, nije ga izvršio niti u naknadnom periodu, pa je okoliš poslovne zgrade ostao nepokošen i zarastao je u visoku travu i korov. Pri tome se upućuje na odredbe čl. 3 ugovora o radu (list 5-7) gdje se doista kao jedan od radnih zadataka izričito navodi „košnja trave u okolišu zgrade“. Dalje se navodi kako je zbog toga tuženik 1. srpnja 2025. uručio tužitelju upozorenje na obveze iz radnog odnosa (list 10, 36), i još jednom putem elektroničke pošte nalog za košenje trave (list 35). Budući se tužitelj i na to ogлуšio, donesena je odluka o otkazu ugovora o radu.

5.3 Zbog istih razloga tuženik je prethodno tužitelju 1. srpnja 2025. izrekao upozorenje zbog kršenja obveza iz radnog odnosa (list 10, 36).

6.1 Saslušan kao stranka, tužitelj Siniša Sanković iskazao je (list 51-52) da je kod tuženika bio zaposlen kao skladištar, i nikada nije bilo primjedaba ili prigovora na njegov rad u skladištu. Međutim, bilo je primjedaba na njegov rad u održavanju okoliša odnosno košnje trave u okolišu skladišta, u razdobljima kada zbog količine posla u skladištu nije stigao još i kositi travu. Prvi puta je o tome sa nadređenim Andrejom Levakom razgovarao 2024. godine, a onda mu je 3. veljače 2025. uputio mail poruku (list 30) sa upozorenjem u vezi košnje trave i grmlja. Od 7. travnja 2025. do 18. lipnja 2025. bio je na bolovanju zbog problema prvo sa žučnim pa onda i bubrežnim kamencima, a nastavno odmah nakon toga po savjetu nadređenog Andreja Levaka koristio je godišnji odmor. Kad se vratio na rad istoga dana ponovo je od Andreja Levaka primio mail poruku (list 35) u kojoj ga upozorava na zadatak košnje trave, a ujedno je istog tog dana primio i upozorenje na obveze iz radnog odnosa (list 10, 36). Andrej Levak mu je kazao da treba pokositi travu uz ogradu. To se može izvesti trimmer kosilicom težine 6,5 kg (list 39), ali mu je specijalistica medicine rada dr Almenka Balenović kazala da taj posao ne smije obavljati zbog svojeg zdravstvenog stanja. Nakon bolovanja razgovarao je Andrejom Levakom o svojem zdravstvenom stanju, nakon čega ga je Levak poslao na pregled u medicinu rada, koji je dogovorila administratorica Mihaela Turković. Međutim, i prije tog pregleda odnosno prije nego je tuženik zaprimio nalaz doktorice Balenović dobio je otkaz. Smatra da košnju trave oko skladišta zapravo nije moguće obaviti unutar radnog vremena zajedno s poslovima u skladištu. Nakon bolovanja nije mogao voziti mali traktor-kosilicu (list 37-38) jer su ga smetale vibracije, pa čak mu je bilo teško voziti se u autu. Nakon bolovanja nije radio teške fizičke poslove u skladištu.

6.2 Saslušan kao stranka, direktor tuženog trgovačkog društva Silvio Xompero objasnio je (list 53-54) da ima običaj svakih mjesec do mjesec i pol doći u skladište u Širincu, pa je tako upoznao tužitelja. Drži do čistoće i urednosti u firmi, na čemu i inzistira. Znade koliko je posla u skladištu u Širincu, pa tako znade da skladištar svakako ima vremena jednom tjedno odvojiti šest ili više sati za košnju trave. Uočavao je paučinu u prostorijama i nepokošenu travu, i o tome obavještavao Andreja Levaka. Poznate su mu promjene zdravstvenog stanja tužitelja, kao i da je tužitelj bio operiran. Ne zna tko je sastavio odluku o otkazu, no upravo on je Andreju Levaku rekao da tužitelju dade otkaz ugovora o radu.

7.1 Svjedok dr Almenka Balenović potvrdila je (list 59-60) da je upravo ona pregledala tužitelja i napisala liječničku potvrdu od 8. srpnja 2025. (list 8) i uvjerenje o zdravstvenoj sposobnosti radnika (tužitelja) od istog datuma (list 9). Potvrđuje da je u to vrijeme zdravstveno stanje tužitelja bilo upravo kako je tu navedeno, i precizirala da tužitelj nije zdravstveno sposoban za obavljanje poslova navedenih u čl. 3 toč. 16 Pravilnika o poslovima s posebnim uvjetima rada (NN 5/84). To su poslovi koji u toku pretežnog dijela punog radnog vremena zahtijevaju teško fizičko naprezanje (manipulacija teretom težim od 25 kg za muškarce ili 15 kg za žene), i poslovi koji se

obavljaju u nefiziološkom ili prisilnom položaju tijela. Izričito potvrđuje da je tužitelj sa takovim zdravstvenim stanjem bez opasnosti po zdravlje mogao rukovati odnosno raditi sa kosilicom i trimerom (list 37 i 39). Tužitelj je na pregled došao nakon što je dobio otkaz ugovora o radu.

7.2 Na okolnost zdravstvene odnosno radne sposobnosti tužitelja proveden je dokaz vještačenjem po liječniku vještaku za medicinu rada dr. Mariji Zavalić, koja je u spis predmeta dostavila pisani nalaz i mišljenje od 25. travnja 2025. (list 101-107). Vještak dr Marija Zavalić prije svega precizno i vrlo detaljno analizira medicinsku dokumentaciju tužitelja u spisu. Zatim posebno navodi strojeve odnosno alate s kojima je tužitelj trebao raditi, a radi se o kosilici Stiga i trimeru Kawasaki (list 37 i 39) i uzima u obzir iskaz svjedoka dr Almenke Balenović. U nalazu vještak dr Marija Zavalić kronološki iznosi promjene u zdravstvenom stanju tužitelja i nalaze pojedinih specijalističkih pregleda. Na koncu, u mišljenju vještak dr Marija Zavalić jasno i nedvosmisleno navodi da je tužitelj mogao bez opasnosti za pogoršanje zdravlja rukovati kosilicom Stiga i trimerom Kawasaki (list 37-39). To stoga što se ne radi o poslovima na kojima je radnik izložen teškom fizičkom radu, na kojima diže težak teret, niti na tim poslovima nosi težak teret. Ograničenja navedena u liječničkoj potvrdi od 8. srpnja 2025. i uvjerenju o zdravstvenoj sposobnosti od istog datuma (list 8-9) ne sprječavaju tužitelja obavljati poslove skladištara niti povremeno kositi u otvorenim dijelovima nekretnine poslodavca spomenutim uređajima odnosno alatima.

8 Sud prihvaća kao istinite iskaz svjedoka Almenke Balenović kao i nalaz i mišljenje vještaka za područje medicine rada dr Marije Zavalić, jer su u međusobnom potpunom suglasju. Vještak dr Marija Zavalić je savjesno i vrlo detaljno analizirala cjelokupnu medicinsku dokumentaciju, uzela u obzir iskaz svjedoka dr Almenke Balenović i tehničke specifikacije kosilice i trimera, a u nalazu i mišljenju jasna je, logična i nedvosmislena. Svjedok Almenka Balenović je liječnica specijalistica medicine rada i sporta koja je pregledala tužitelja, pa o njegovom zdravstvenom stanju ima osobno saznanje. Već samo iz iskaza svjedoka Almenke Balenović i nalaza i mišljenja dr Marije Zavalić jasno proizlazi da se ne može prihvatiti kao istinit iskaz tužitelja u dijelu kada tvrdi kako po povratku s bolovanja zbog zdravstvenog stanja nije mogao kositi travu odnosno rukovati trimer kosilicom težine 6,5 kg (list 39) ili kosilicom (list 37-38). Isto tako svakako nije istinit iskaz tužitelja niti u dijelu u kojem tvrdi da mu je specijalistica medicine rada dr Almenka Balenović rekla da taj posao ne smije obavljati.

9.1 Svjedok Andrej Levak (list 61-62) je bio tužitelju nadređen, a u skladište je dolazio dva do tri puta tjedno, pa je u tim prigodama viđao tužitelja. Poznato mu je da je jedna od obveza tužitelja bila da vodi računa o okolišu skladišta, a osobito da kosi travu. Primjetio je da tužitelj tu svoju obvezu konstantno zanemaruje. Tako je 2024. godine trava u okolini skladišta toliko izrasla da je bilo potrebno angažirati vanjskog suradnika da se to pokosi i uredi. Kako se isto ne bi ponovilo, slijedeće 2025. godine tužitelja je mail-porukom upozorio na ovu njegovu obvezu. Međutim, u mjesecu travnju 2025. tužitelj je bio na bolovanju, pa je travu pokosio ovaj svjedok sa kolegom Marinom Tadincom. U 2025. godini zima je bila blaga, pa je travu trebalo početi kositi već u ožujku. Upozorio je na to tužitelja, koji nije morao travu pokositi u jednom danu već je to mogao učiniti kroz dva ili tri dana. Ovaj posao tužitelj je svakako mogao obavljati i uz svoj redovni posao u skladištu, a sam si je diktirao raspored poslova. Nikada se nije žalio da zbog zdravstvenog stanja ne može obavljati pojedine poslove, pa niti 1. srpnja 2025. po povratku na rad nakon bolovanja i godišnjeg odmora. I nakon povratka na rad tužitelj nije kosio travu. Kada je 1. srpnja 2025. doneseno upozorenje na obveze iz

radnog odnosa (list 10, 36) osobno ga je uručio tužitelju, a kasnije je zajedno sa Mihaelom Turković pokušao 7. srpnja 2025. tužitelju uručiti odluku o otkazu ugovora o radu. Tužitelj je tom prilikom odbio primiti tu odluku, pa je o tome sastavljen poseban zapisnik (list 40), a odluka je tužitelju poslana preporučenom poštom.

9.2 Svjedoci Marin Tadinac (list 60) i Mihaela Turković (list 60-61) u bitnome su iskazali istovjetno kao i svjedok Andrej Levak.

9.3 Svjedok Luca Meneghello (list 50-51) je zaposlen kod tuženika kao prokurist, koji je zajedno s direktorom tuženika donio odluku o otkazu, dok je tekst odluke sastavio komercijalist. Osobno je utvrdio činjenice na kojima se temelji otkaz i pri svojim dolascima u skladište tijekom 2024. i 2025. godini vidio neuredan okoliš. Ističe kako je tužitelj kosio travu, ali uvijek nakon opomena. Suprotno dijelu iskaza svjedoka Andreja Levaka, navodi kako je nakon povratka s bolovanja tužitelj upozorio da ne može obavljati teške fizičke poslove niti dizati teške terete. Izričito ističe da tužitelj nije dobio otkaz zbog toga što je odbio izvršavati teški fizički rad ili podizati teški teret, nego zbog neurednog stanja okoliša skladišta u Širincu. Odluka o otkazu donesena je neovisno o ocjeni zdravstvene sposobnosti tužitelja. Nakon otkaza tužitelj mu je uputio nekoliko e-mail poruka.

10 Sud prihvaća kao istinite iskaze svjedoka Luce Meneghella, Marina Tadinca, Mihaele Turković i Andreja Levaka, jer su svi ovi svjedoci iskazivali u velikoj mjeri suglasno, i to o činjenicama o kojima imaju osobna saznanja. Samo su svjedoci Luca Meneghello i Andrej Levak iskazali različito ali jedino u pitanju da li je tužitelj nakon završetka bolovanja prijavio promjene u svojem zdravstvenom stanju. To je međutim u konkretnom slučaju nebitno obzirom na nalaz i mišljenje vještaka medicine rada dr Marije Zavalić i iskaz svjedoka dr Almenke Balenović, kako je već izloženo. Među poslovima radnog mjesta skladištara koje je obavljao tužitelj nije bilo poslova koji bi u toku pretežnog dijela punog radnog vremena zahtijevali teško fizičko naprezanje (manipulacija teretom težim od 25 kg za muškarce ili 15 kg za žene), niti poslova koji se obavljaju u nefiziološkom ili prisilnom položaju tijela. Tužitelj je neistinito iskazao da mu je svjedok doktorica Almenka Balenović kazala da ne smije kositi travu alatima koje se pri tome koristi. Iz iskaza direktora tuženika Silvia Xompera i svjedoka Luce Meneghella, Marina Tadinca, Mihaele Turković i Andreja Levaka, proizlazi da tužitelj zaista nije izvršavao dodijeljene radne zadatke i time je opetovano kršio obveze iz radnog odnosa, konkretno iz čl. 3 ugovora o radu od 20. rujna 2021. To je skrivljeno ponašanje i valjana osnova za redoviti otkaz ugovora o radu. Tužitelj prema tome u ovom konkretnom slučaju nije dokazao da odluka o otkazu nije zakonita i dopuštena, pa nije niti osnovan tužbeni zahtjev tužitelja. Stoga je presuđeno kao pod točkom I izreke.

11.1 Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama čl. 154 st. 1 Zakona o parničnom postupku, jer je u parnici u cijelosti uspio tuženik.

11.2 Tuženik je troškovnikom (list 121-122) potraživao trošak postupka u ukupnom iznosu od 1.447,60 EUR (sa porezom). Trošak tuženika sastoji se od materijalnog troška putovanja punomoćnika tuženika na četiri ročišta za glavnu raspravu 197,60 EUR, troška prijevoda po sudskom tumaču za talijanski jezik na ročištu za glavnu raspravu u iznosu 250,00 EUR, i troška zastupanja po punomoćniku koji je odvjetnik u ukupnom iznosu od 1.000,00 kn (sa porezom). Zastupanje se sastojalo od četiri radnje zastupanja po Tbr. 7.2 odvjetničke Tarife 625,00 EUR (sa porezom), sastavljanja dva obrazložena podneska po Tbr. 8.1 odvjetničke Tarife 125,00 EUR (sa porezom, za svaki podnesak), i pristupa na ročište za glavnu raspravu

po Tbr. 9.1 odvjetničke Tarife 125,00 EUR (sa porezom). Porez je obračunat primjenom Tbr. 46 odvjetničke Tarife.

11.3 Primjenom odredaba čl. 151 i čl. 155 Zakona o parničnom postupku sud tuženiku nije sve ove zatražene troškove priznao kao potrebne. Tako sud tuženiku nije priznao kao potreban trošak putovanja punomoćnika tuženika na četiri ročišta od sjedišta odvjetničke pisarnice punomoćnika tuženika u Zagrebu do ovoga suda i natrag, u iznosu od 197,60 EUR. Tuženik je ovaj trošak mogao izbjeći angažiranjem punomoćnika među odvjetnicima sa područja ovoga suda, kojih ima dovoljno. Dalje, sud tuženiku nije priznao kao potreban trošak sastavljanja obrazloženog podneska od 14. svibnja 2026. (list 114) u iznosu od 125,00 EUR (sa porezom), jer se u tom podnesku tuženik samo (nepotrebno) očituje da (zapravo) nema primjedaba na nalaz i mišljenje vještaka.

11.4 Sve druge zatražene troškove tuženika u ukupnom iznosu od 1.125,00 EUR sud prihvaća kao potrebne u smislu odredaba čl. 151 i čl. 155 Zakona o parničnom postupku. To se odnosi na trošak prijevoda po sudskom tumaču u iznosu 250,00 EUR, četiri radnje zastupanja po Tbr. 7.2 odvjetničke Tarife 625,00 EUR (sa porezom), sastavljanja jednog obrazloženog podneska po Tbr. 8.1 odvjetničke Tarife 125,00 EUR (sa porezom) i pristupa na ročište za glavnu raspravu po Tbr. 9.1 odvjetničke Tarife 125,00 EUR (sa porezom).

U Ivanić-Gradu, 17. srpnja 2026.

Sudac:
Nenad Tudor

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba o kojoj odlučuje žalbeni sud. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

Broj zapisa: **9-3088a-e222e**

Kontrolni broj: **080c8-c893b-e85fc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Nenad Tudor, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.